

מדינת ישראל
משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
השירות הפסיכולוגי ייעוצי

מלחמת "חרבות ברזל" ||

שיח חינוכי תומך עם ילדי הגן בשגרת חירום מתמשך

- המסמך אינו מיועד לשיח עם תלמידי מרכז הפינוי -

גננות יקרות,

בתקופה האחרונה נחשפים ילדים צעירים למציאות כואבת. רמת החשיפה והמידע שיש לילדים משתנה מבית לבית ובהתאם לגישת ההורים, להרכב המשפחתי ולמקום המגורים.

לנוכח המצב, חשוב לשוחח בקביעות עם הילדים, לעזור להם להבנות את המידע ולעשות סדר במחשבות וברגשות, לחבר אותם לכוחות שלהם ולכוון אותם לעשייה. **את השיחות נתאים לגיל הילדים וליכולותיהם, תוך התייחסות לשונות בין הילדים.**

בגן נמצאים ילדים עם צרכים שונים ודרכי התמודדות שונות, אנו מכבדים כל סגנון וכל ביטוי רגשי. בה בעת, כל עוד אנו במצב חירום מתמשך חשוב לעודד אותם לשים דגש בהתמודדות שלהם על פעילות, תפקוד ועשייה.

מטרות השיח עם הילדים:

1. להקשיב להם ברגישות
2. לתת תוקף לחוויות שהם מעלים
3. לעזור להם לשים לב לעשייה שלהם וליכולתם להיות פעילים
4. לעודד אותם לתפקוד ולעשייה לאורך שגרת החירום המתמשכת

בשיח עם הילדים נבקש ליצור מרחב מוגן שבו נאפשר שיתוף, אך נשתדל להימנע מפירוט יתר, שכן תיאור מפורט של אירועים קשים במסגרת הקבוצה אינו נכון לילדים, והן לילד שמשתף. לפיכך, אם ילד מתאר אירועים קשים, נעצור אותו בעדינות ונאמר לו "אני מואסת עליך דברים טובים אנחנו אוהבים לך".
אנו רוצים להקשיב לילדים ונעשה זאת בצורה בטוחה. בהמשך היום נעשה זאת בצורה בטוחה ונעשה זאת בצורה בטוחה.

חשוב למצוא בהקדם את הזמן להיפגש עם אותו תלמיד בליווי גורם טיפולי או בהכוונתו.

לפני מפגשי השיח ואף לאחריהם, חשוב לעצור, לנשום, לשים לב מה עובר עלינו ולשתף עמיתים, משפחה, גורמי תמיכה וכל מי שיכול לסייע לנו. חשוב לזכור שבתוך ההתמודדות הקשה והכואבת של כולנו, אנחנו לא לבד.

מדינת ישראל
משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
השירות הפסיכולוגי ייעוצי

מלחמת "חרבות ברזל" ||

שיח חינוכי תומך עם ילדי הגן בשגרת חירום מתמשך

איך ננהל את השיח עם ילדי הגן (בקבוצה קטנה או באפס)?

נקפיד לפנות זמן ומקום לשיח בתנאים של פרטיות ומוגנות.

נתאים את השיח לצורכי הילדים, למאפייני הגיל ולמעגלי הפגיעה.

נאזין באוזן רגישה ונשתדל להיות רגישים גם למה שלא נאמר ולא דובר בקול.

נשאף להפיח תקווה, להעביר מסר מחזק ולהשיב אמון.

נאפשר לילדים **להגיב זה לדברי זה**, להתעניין, להתייחס. נדגים מתוך דבריהם את כוחם לתמוך זה בזה כקבוצת שייכות.

לגבי שאלות מורכבות שיביעו חשש או צורך של הילדים בתשובות מוחלטות חשוב להיות מהימנים ולענות תשובה לא מוחלטת – "ישנן דעות רבות שעדיין אין לי ולנו תשובה עליהן, אבל אנחנו מנסיכים לקוות שבקרוב יהיו תשובות. ישנו אב לאט לאט דברים מתבהרים, נאם אלינו יותר מידיע ואנחנו מצליחים להבין את תמונת המצב".

לסיום השיח **נביע הבנה והכרה בקשיים** שהילדים תיארו לצד הכרה בכוחות שלהם: "בשיחה היוק שיתפתק, הקשבתך וסיפרתך על פעולות ומעשים שאתם והמשפחה שלכם עושים יחד. מהסיפורים שלכם אפשר היה לראות שיש לכם כוחות ורעיונות, ואתם חושבים הרבה על פתרונות ודרכי התמודדות. המשיכו לפעול, לעשות, לחשוב ולדבר, אני מאמינה בכם."

כיצד נסייע לתלמידי המכיבים בתאובת חרדה? מוזל מעש"ה

להרחבה על מודל מעש"ה (עזרה ראשונה נפשית) – [לחצו כאן](#)

[פורטל מוסדות חינוך להיערכות לשעת חירום](#)

[הנחיות פיקוד העורף](#)

